

Briuselis, 2017 10 31
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Pakeistas pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl tam tikrų ~~internetinio ir kitokio nuotolinio~~ prekių ~~pirkimo~~–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2017) 354 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2015 m. gruodžio 9 d. Komisija priėmė pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tam tikrų skaitmeninio turinio teikimo sutarčių aspektų¹ ir pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tam tikrų internetinio ir kitokio nuotolinio prekių pardavimo sutarčių aspektų². Šiais pasiūlymais siekiama prisidėti prie ekonomikos augimo skatinimo sukuriant tikrą tiek vartotojams, tiek įmonėms naudingą bendrąją skaitmeninę rinką, kurioje būtų pašalintos su sutarčių teise susijusios kliūtys, trukdančios vykdyti tarpvalstybinę prekybą.

Šiuo iš dalies pakeistu pasiūlymu Komisija siūlo praplėsti pasiūlymo dėl tam tikrų internetinio³ ir kitokio nuotolinio prekių pardavimo sutarčių aspektų taikymo sritį, kad ji apimtų įprastinę prekybą.

Atsižvelgdama į greitą komercinių ir techninių pokyčių tempą, kurį lemia skaitmeninimas, Komisija savo pradiniu pasiūlymu siekė kuo skubiau pašalinti pagrindines tarpvalstybinei prekybai trukdančias kliūtis. Todėl ji pateikė prioritetinį pasiūlymą, susijusį tik su internetine ir kita nuotoline prekyba prekėmis. Prie pasiūlymo pridėjame komunikate Komisija nurodė, kad: „Atsižvelgdama į didėjančią platinimo dviem pardavimo kanalais <...> svarbą, Komisija imsis visų būtinų veiksmų, kad suderintų internetinio ir neinternetinio prekių pardavimo taisykles. Ji užtikrins, kad vartotojai ir įmonės galėtų remtis nuoseklia teisine sistema“⁴. Kad užtikrintų šį suderinamumą, Komisija įsipareigojo teisėkūros institucijoms pateikti su įprastine prekyba susijusius duomenis, kuriuos ji rinko vykdydama pagrindinių ES vartotojų teisės direktyvų, kurioms taip pat priklausė Direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir garantijų (toliau – Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyva)⁵, REFIT tinkamumo patikrą. Komunikate Komisija taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad šio tikrinimo išvados „būtų galima pasiremti siekiant tolesnės teisės aktų rengėjų pažangos dėl pasiūlymo dėl internetinio prekių pardavimo, pavyzdžiui, išplečiant jo taikymo sritį“⁶. Atitinkami duomenys, kuriuos Komisija surinko atlikdama tinkamumo patikrą, teisėkūros institucijoms buvo perduoti 2016 m. rugpjūčio – rugsėjo mėn., o vėliau, 2017 m. gegužės mėn., paskelbti viešai⁷.

Svarstydamos pasiūlymą Europos Parlamente (EP) ir Taryboje, teisėkūros institucijos pabrėžė, kad reikia parengti nuoseklias nuotolinės ir įprastinės prekybos taisykles. Tiek pagrindinio Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto (IMCO), tiek susijusio Teisės reikalų komiteto (JURI) EP pranešėjai pateikė pasiūlymo dėl pardavimo internetu ir kitokios nuotolinės prekybos pakeitimus, kuriais pasiūlymo taikymo sritis praplečiama įtraukiant visas pardavimo sutartis, sudarytas tarp pardavėjo ir vartotojo. Šiomis aplinkybėmis IMCO paprašė Europos Parlamento tyrimų tarnybos atlikti *ex ante* poveikio vertinimą, kad būtų įvertintas šių

1 COM(2015) 634 *final*.

2 COM(2015) 635 *final*.

3 Šiame aiškinamajame memorandume sąvoka „pardavimas internetu“ suprantama kaip „pardavimas internetu ir kitu nuotolinės prekybos būdu“.

4 COM(2015) 633 *final*, p. 8.

5 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų, (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).

6 COM(2015) 633 *final*, p. 8.

7 SWD(2017) 209 *final*. Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaitą ir papildomus išorės tyrimus galima rasti adresu http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAl.

pakeitimų poveikis. Šis EP poveikio vertinimas buvo paskelbtas 2017 m. liepos 14 d., o jo išvados pagrindžiamas poreikis nustatyti visų rūšių pardavimui taikomas nuoseklias taisykles, kurios būtų naudingos tiek įmonėms, tiek vartotojams⁸.

Neoficialiame Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdyje, kuris įvyko 2017 m. liepos 7 d., taip pat Tarybos Darbo grupėje civilinės (sutarčių) teisės klausimais dauguma valstybių narių pareiškė abejonių dėl teisinio susiskaidymo, kurį sukeltų skirtinga nuotolinės ir įprastinės prekybos tvarka, ir tvirtino, kad prekių pardavimui taikytinos taisyklės turi būti vienodos neatsižvelgiant į pardavimo kanalą. Todėl kelios valstybės narės išreiškė nuomonę, kad Komisija turėtų pateikti iš dalies pakeistą pasiūlymą, kuriuo taikymo sritis būtų praplėsta įtraukiant ir įprastinę prekybą.

Be to, šiuo iš dalies pakeistu pasiūlymu siekiama sudaryti palankesnes sąlygas laiku daryti pažangą srityje, kuri sudaro bendrosios rinkos strategijų pagrindą, laikantis Europos Vadovų Tarybos išvadų: 2016 m. birželio mėn. Europos Vadovų Taryba paragino „įvairias bendrosios rinkos strategijas <...> užbaigti ir įgyvendinti ne vėliau kaip 2018 m.“⁹ 2017 m. birželio mėn. Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad „ES ir jos valstybės narės turi toliau dėti pastangas, kad pasiektų 2016 m. birželio mėn. išvados nurodytą tikslų mastą, susijusį su bendrąja rinka <...>. Taryba pateiks ataskaitą 2018 m. birželio mėn. Europos Vadovų Tarybai apie pažangą, padarytą stiprinant ir įgyvendinant bendrosios rinkos (apimant visus jos aspektus) aktus ir užtikrinant jų vykdymą“.¹⁰

Pateikdama šį iš dalies pakeistą pasiūlymą, kuriuo pradinio pasiūlymo taikymo sritis praplečiama įtraukiant įprastinę prekybą, Komisija reaguoja į minėtus tarpinstitucinių derybų pokyčius ir atsižvelgia į tinkamumo patikros išvadas¹¹ bei Europos Parlamento tyrimų tarnybos atliktą poveikio vertinimą, kuris išsamiai aprašytas prie iš dalies pakeisto pasiūlymo pridedamame Komisijos tarnybų dariniame dokumente¹².

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Pradinio pasiūlymo poveikio vertinime išdėstytos problemos, su kuriomis dėl nacionalinių sutarčių teisės aktų skirtumų susiduria tiek vartotojai, tiek įmonės. Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyva nustatytu minimalaus suderinimo požimiui vartotojai neskatinami pirkti prekių iš kitų ES šalių ar įmonių siekiant jas parduoti kitų ES šalių pirkėjams¹³. Taip vartotojams ir įmonėms užkertamas kelias pasinaudoti visomis vidaus rinkoje atsiveriančiomis galimybėmis. Tinkamumo patikros vertinimo rezultatai patvirtino, kad šioje srityje reikia išlaikyti nuoseklias taisykles, kurios būtų taikomos tiek nuotolinei, tiek įprastinei prekybai¹⁴.

Nors nuo to laiko, kai Komisija priėmė pasiūlymą, vartotojų pasitikėjimas tarpvalstybine prekyba internetu, – kuri sudaro didžiąją dalį tarpvalstybinės prekybos vartojimo prekių, – padidėjo, jis vis tiek yra mažesnis, palyginti su vartotojų pasitikėjimu vidaus prekyba¹⁵. Vienas pagrindinių vartotojams rūpimų klausimų, susijusių su tarpvalstybine e. prekyba, yra

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/lt/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_lt.pdf.

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_lt.pdf.

11 SWD(2017) 209 *final*, Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaita.

12 SWD(2017) 354 *final*, Visiškai suderintų prekių pardavimo sutarčių taisyklių poveikis.

13 SWD(2017) 209 *final*, Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaita, p. 78.

14 SWD(2017) 209 *final*, Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaita, p. 62–65.

15 72,4 proc. vartotojų pasitiki vidaus prekyba, o 57,8 proc. – tarpvalstybine prekyba. Vartotojų sąlygų rezultatų suvestinė, 2017 m. redakcija, skelbiama adresu http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

neužtikrintumas dėl jų pagrindinių sutartinių teisių¹⁶. Be to, nors vartotojų pasitikėjimas augo, faktinė tarpvalstybinė prekyba tokiu pat mastu nepadidėjo¹⁷.

Įmonių pasitikėjimas tarpvalstybine prekyba vis dar negerėja. Naujausios ES masto apklausos (2016 m.) duomenimis, 58 proc. visų ES mažmenininkų nurodo, kad su pasitikėjimu prekiauja internetu; tačiau tik 28 proc. su pasitikėjimu prekiauja internetu kitose ES šalyse, o 30 proc. nurodo, kad užtikrintai jaučiasi tik parduodami prekes savo šalies vartotojams¹⁸. Skirtingų nacionalinės sutarčių teisės aktų, kaip vieno svarbiausių tarpvalstybinės prekybos kliūčių, nurodytų prie pradinio pasiūlymo pridėtame poveikio vertinime, vaidmenį patvirtina šie nauji duomenys: dvi iš keturių pagrindinių tarpvalstybinės prekybos kliūčių, su kuriomis susiduria šiuo metu internete prekiaujantys mažmenininkai, yra susijusios su nacionalinės sutarčių teisės skirtumais (38,1 proc.) ir nacionalinių vartotojų apsaugos taisyklių skirtumais (37,4 proc.)¹⁹. Šiuos nerimą keliančius rodiklius atspindi nuolat žemi faktinės tarpvalstybinės prekybos, kurią vykdo mažmenininkai, rodikliai²⁰.

Nacionalinės vartojimo sutarčių teisės skirtumai taip pat daro poveikį įprastinei tarpvalstybine prekyba užsiimančioms įmonėms ir šioje prekyboje dalyvaujantiems vartotojams: vykdant ES vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikrą atlikta analizė rodo, kad 42 proc. įprastine prekyba užsiimančių mažmenininkų ir 46 proc. mažmenininkų, kurie naudoja nuotolinės prekybos kanalus, mano, kad su atitiktis skirtingoms vartotojų apsaugos ir sutarčių teisės taisyklėms užtikrinimu susijusios išlaidos yra didelė kliūtis jų tarpvalstybinei prekybai²¹. Taip pat iš naujausios REFIT tinkamumo patikros duomenų matyti, kad skirtingos vartotojų teisės, susijusios su netinkamos kokybės prekėmis, 72 proc. vartotojų yra svarbus arba labai svarbus veiksnys, į kurį atsižvelgiama įprastai perkant kitoje ES šalyje²².

Todėl pradinio pasiūlymo tikslas buvo pašalinti pagrindines su sutarčių teise susijusias kliūtis, trukdančias vykdyti tarpvalstybinę prekybą, ir taip išspręsti problemas, su kuriomis dėl sudėtingos teisinės sistemos ir išlaidų, kurias įmonės patiria dėl skirtingos sutarčių teisės, susiduria įmonės ir vartotojai.

Šis iš dalies pakeistas pasiūlymas, kuris taikomas visoms pardavimo rūšims, yra orientuotas į tą patį tikslą ir dar labiau padeda jo siekti, nes įprastinę tarpvalstybinę prekybą vykdančios arba planuojančios tai daryti prekiautojai vienodai nukentėję dėl neužtikrintos padėties ir su skirtingais nacionaliniais sutarčių įstatymais susijusių išlaidų, kurios galiausiai lemia mažesnę tarpvalstybinės prekybos apimtį, taip pat mažesnę pasirinkimą ir ne tokias konkurencingas kainas vartotojams. Be to, šiuo iš dalies pakeistu pasiūlymu išvengiama neigiamo poveikio nacionaliniu lygmeniu tiek nuotolinei, tiek įprastinei prekybą vykdančioms prekiautojams, kuris atsirastų dėl skirtingų nacionalinės sutarčių teisės režimų, taikomų skirtingiems platinimo kanalams. Todėl pasiūlyme aptariama didėjančios prekybos visais kanalais tendencija ir reaguojama į rinkos pokyčius, kurie yra svarbūs tiek vartotojams, tiek įmonėms.

16 Europos Komisijos užsakymu vartotojų apklausa, siekiant nustatyti pagrindines Bendrosios skaitmeninės rinkos tarpvalstybines kliūtis ir labiausiai dėl šių kliūčių paveiktas sritis, 2015 m.

17 Vartotojų sąlygų rezultatų suvestinė, 2017 m. redakcija.

18 Mažmenininkų požiūrio į tarpvalstybinę prekybą ir vartotojų apsaugą tyrimas, 2016 m., p. 120.

19 Mažmenininkų požiūrio į tarpvalstybinę prekybą ir vartotojų apsaugą tyrimas, 2016 m., p. 123–124. Nurodyta, kad šios kliūtys yra pačios svarbiausios po „didėsios sukčiavimo ir nesumokėjimo rizikos vykdant tarpvalstybinę prekybą“ (39,7 proc.) ir „skirtingų nacionalinių mokesčių taisyklių“ (39,6 proc.).

20 Mažmenininkų požiūrio į tarpvalstybinę prekybą ir vartotojų apsaugą tyrimas, 2016 m., p. 105.

21 SWD(2017) 209 *final*, Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaita, p. 100–101.

22 SWD(2017) 209 *final*, Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaita, p. 100.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Pagrindinėse iš dalies pakeisto pasiūlymo nuostatose aptariami pagrindiniai nacionalinių privalomų vartotojų apsaugos taisyklių skirtumai, kurie atsiranda valstybėms narėms įgyvendinant Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyva nustatytas minimalaus suderinimo taisykles. Tai pagrindiniai nacionalinių taisyklių skirtumai, darantys poveikį prekiautojų sprendimams dėl prekių pardavimo kitose valstybėse ir jo masto. Nors pasiūlymas grindžiamas Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvos, kurią siūloma panaikinti, taisyklėmis, jame numatyta, kad turi būti visiškai suderinti prekių atitikties kriterijai, teisių gynimo priemonių, kuriomis gali naudotis vartotojai, hierarchija ir šių teisių gynimo priemonių įgyvendinimo būdai.

Pasiūlymu papildomi galiojantys horizontalūs vartotojų teisių apsaugos teisės aktai, visų pirma 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių²³. Abi priemonės nesutaptų, tačiau veiktų viena kitą papildydamos, nes Direktyvą 2011/83/ES iš esmės sudaro nuostatos dėl informacijos pateikimo iki sutarties sudarymo reikalavimų, teisės atsisakyti nuotoliniu būdu ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių ir prekių pristatymo ir rizikos perdavimo taisyklių, o pasiūlyme dėl prekybos prekėmis sutarčių nustatytos taisyklės, susijusios su prekių atitiktimi sutarties sąlygoms, vartotojams prieinamomis teisių gynimo priemonėmis, jei sutarties nesilaikoma, ir šių teisių gynimo priemonių įgyvendinimo būdais. Pasiūlymas taip pat dera su ES vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros rezultatais²⁴.

Pasiūlymą papildo konkrečioms sektoriams skirti Sąjungos teisės aktai, pvz., ekologinio projektavimo²⁵ arba energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo²⁶ teisės aktai, ir su šiais teisės aktais susiję įgyvendinimo ir deleguotieji aktai, kuriuose yra nustatyti konkrečioms produktams taikomi patvarumo reikalavimai.

Galiausiai pasiūlymas yra suderinamas su 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo²⁷ ir 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I)²⁸, kuriuose nustatytos taisyklės, pagal kurias turi būti nustatoma jurisdikcija ir taikytina teisė.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Pasiūlymas yra susijęs su priemonėmis, kurias Komisija pasiūlė Komunikate dėl piliečiams ir įmonėms naudingo visapusiško tarpvalstybinės e. prekybos skatinimo metodo²⁹. Kiekviena iš šių priemonių labai padeda skatinti tarpvalstybinę e. prekybą Europoje, o jų derinys sudaro

23 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB, OL L 304, 2011 11 22, p. 64.

24 SWD(2017) 209 *final*, Vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaita.

25 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10–35).

26 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/30/ES dėl su energija susijusių gaminių suvartojamos energijos ir kitų išteklių nurodymo ženklinant gaminių ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (OL L 153, 2010 6 18, p. 1–12).

27 OL L 351, 2012 12 20, p. 1–32.

28 OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

29 COM(2016) 320 *final*, Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl Europos piliečiams ir įmonėms naudingo visapusiško tarpvalstybinės e. prekybos skatinimo metodo.

papildomų ir būtinų elementų rinkinį, kad būtų išnaudoti visi padidėjusios tarpvalstybinės prekybos teikiami privalumai. Visų pirma visiškas pagrindinių nacionalinių sutarčių teisės nuostatų suderinimas turėtų palengvinti siūlomo Reglamento dėl geografinio blokavimo³⁰ įgyvendinimą, nes pasiūlymu bus panaikinta viena pagrindinių priežasčių, dėl kurių įmonės naudoja geografinį blokavimą.

Iš dalies pakeistas pasiūlymas dera su Direktyvos dėl skaitmeninio turinio teikimo pasiūlymu. Abiem šiais dokumentais svariai prisidedama prie bendrosios skaitmeninės rinkos potencialo išnaudojimo, o iš dalies pakeistas pasiūlymas yra labai svarbi šio dokumentų rinkinio dalis, nes prekių pardavimas sudaro daugiau nei 80 proc. visos tarpvalstybinės prekybos³¹.

Komunikate dėl bendrosios skaitmeninės rinkos įgyvendinimo laikotarpio vidurio peržiūros³² Komisija paragino Europos Parlamentą ir Tarybą, atsižvelgiant į poreikį greitai pašalinti likusias kliūtis ir paversti bendrąją skaitmeninę rinką tikrove, laiku patvirtinti visas pasiūlytas priemones.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Šio pakeisto pasiūlymo teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnis, o pagrindinis jo tikslas – geresnis vidaus rinkos kūrimas ir veikimas.

Kaip paaiškinta 1 skirsnyje, Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvoje įtvirtintas minimalaus suderinimo principas lėmė vartojimo sutarčių teisės taisyklių skirtumus, kurie atsirado dėl to, kad nacionalinėse privalomose taisyklėse buvo nustatyti griežtesni standartai, palyginti su Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvoje nustatytais minimaliais standartais³³. Dėl šių skirtumų atsiranda kliūtys tarpvalstybinei prekybai, o tai daro tiesioginį poveikį vidaus rinkos kūrimui ir veikimui ir riboja konkurenciją. Pasiūlymu bus pašalintos su pagrindinių laisvių įgyvendinimu susijusios kliūtys, kurios atsiranda dėl šių skirtumų, visų pirma dėl papildomų sandorių išlaidų, kurios patiriamos sudarant tarpvalstybinius sandorius, ir vartotojų nepasitikėjimo savo teisėmis perkant prekes iš kitos ES šalies. Visi šie veiksniai daro tiesioginį poveikį vidaus rinkos kūrimui ir veikimui ir riboja konkurenciją bei rodo, kad Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvoje įtvirtintas minimalaus suderinimo principas nėra pakankamas Sąjungoje sprendžiant probleminius vidaus rinkos aspektus, susijusius su tarpvalstybiniu vartojimo prekių pardavimu.

Panaikinus dabartinį Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvoje nustatytą minimalų suderinimą ir pakeitus jį visišką suderinimą nustatančia direktyva, kurios taikymo sritis būtų praplėsta ir apimtų tiek nuotolinę, tiek įprastinę prekybą, bus prisidėta prie nuoseklios teisinės sistemos, padedančios veikti vidaus rinkai. Įgyvendinus pasiūlymą bus užtikrintas bendras

30 COM(2016) 298 *final*, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl geografinio blokavimo ir kitokių formų diskriminavimo dėl klientų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos problemos sprendimo būdų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB, pasiūlymas.

31 Prie skaitmeninių sutarčių pasiūlymų pridedamas poveikio vertinimas, SWD(2015) 274 *final*, p. 5.

32 COM(2017) 228 *final*, Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios skaitmeninės rinkos strategijos įgyvendinimo laikotarpio vidurio peržiūra. Sujungta bendroji skaitmeninė rinka visiems“.

33 Ši informacija daugiausia paimta iš valstybių narių pranešimų Komisijai pagal Direktyvos 2011/83/ES 32 ir 33 straipsnius dėl Tarybos direktyvos 93/13/EEB ir Direktyvos 1999/44/EB perkėlimo į nacionalinę teisę; pranešimų tekstas pateikiamas adresu http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

aukštas ES vartotojų apsaugos lygis – bus nustatytos visiškai suderintos privalomos taisyklės, padedančios išlaikyti, o daugeliu atvejų ir padidinti, pagal esamą Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvą vartotojams suteikiamos apsaugos lygi.

- **Subsidiarumo principas**

Pakeistas pasiūlymas atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą.

Tikslo pašalinti vartojimo sutarčių teisės sukuriama kliūtis ir taip skatinti vidaus rinkos kūrimą, kuris būtų naudingas įmonėms ir vartotojams, valstybės narės pačios negali tinkamai pasiekti. Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvoje nustatytos prekių pardavimo taisyklės yra minimalaus suderinimo taisyklės, todėl valstybėse narėse jos gali būti įgyvendinamos skirtingai. Dėl šios priežasties atsirado skirtingos nacionalinės taisyklės ir tarpvalstybinėje prekyboje patiriamos sandorių sudarymo išlaidos. Tik vykdant suderintą intervenciją Sąjungos lygmeniu, siekiant nebetaikyti esamų, Europos Sąjungos vartotojų srities įstatymuose nustatytų skirtingų nacionalinių metodų, galima išspręsti šią problemą ir taip padėti sukurti vidaus rinką.

Įgyvendinus ES lygmens iniciatyvą bus užtikrintas nuoseklus vartojimo sutarčių teisės plėtojimas, visiems ES vartotojams užtikrinant vienodai aukšto lygio vartotojų apsaugą. Tai padės sukurti teisinį tikrumą įmonėms, norinčioms pardavinėti prekes kitose valstybėse narėse. Šį rezultatą galima pasiekti tik vykdant ES lygmens veiksmus. Pasiūlymu bus visiškai suderintos tam tikros vartotojų sutartinės teisių gynimo priemonės ir jų įgyvendinimo sąlygos. Taigi juo bus sukurtas vienas taisyklių rinkinys, kuriuo šalies viduje ar kitoje šalyje nuotoliniu ar įprastu būdu perkantiems vartotojams visoje Europos Sąjungoje bus užtikrinamas vienodai aukštas vartotojų apsaugos lygis, o prekyautojai galės visose valstybėse narėse pardavinėti prekes vartotojams, remiantis vienodomis sutartinėmis sąlygomis. Todėl pasiūlymu bus gerokai sumažintos prekyautojų patiriamos atitikties užtikrinimo išlaidos ir kartu bus palaikomas bendras aukštas ES vartotojų apsaugos lygis ir didinama vartotojų gerovė užtikrinant platesnį prekių už mažesnę kainą pasirinkimą.

Be to, kaip nurodyta Europos Parlamento užsakytame poveikio vertinime, veiksmai ES lygmeniu, visų pirma taip pat su įprastine prekyba susiję veiksmai, būtų veiksmingesni, palyginti su veiksmiais nacionaliniu lygmeniu. Visose gautose nacionalinių parlamentų nuomonėse dėl pasiūlymo dėl internetinės ir kitos nuotolinės prekybos prekėmis nepritaikant galimam skirtingų taisyklių, kuriomis būtų reglamentuojama nuotolinė ir įprastinė prekybą, sukūrimui³⁴.

Jau įrodyta, kad visiško suderinimo metodas sėkmingai taikomas ES vartotojų apsaugos teisės aktų srityje, visų pirma taikant Direktyvos 2011/83/ES taisykles, kuriomis visiems Europos Sąjungos vartotojams užtikrinamos vienodos vartotojų teisės, vienodai aiškinamos ir vykdomos visose valstybėse narėse.

Pasiūlyme taip pat bus nustatytas nuoseklus koordinuotų vykdymo veiksmų pagal Reglamentą dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo³⁵ teisinis pagrindas ir vykdymo veiksmus iš esmės palengvins pasiūlytos

34 Nuomones pateikė DE, CZ, IE, FR, IT, LI, NL, AT, PT ir RO nacionaliniai parlamentai. Šios nuomonės pateikiamos adresu http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_lt.htm.

35 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL 364, 2004 12 9).

vienodos visiškai suderintos taisyklės. Taigi ES teisės aktų vykdymas bus geriau užtikrinamas ES vartotojų naudai. Šį rezultatą galima pasiekti tik vykdant ES lygmens veiksmus.

- **Proporcingumo principas**

Pakeistas pasiūlymas atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje įtvirtintą proporcingumo principą, nes juo nebus viršyta tai, kas yra būtina tikslams pasiekti.

Įgyvendinus pasiūlymą nebus suderinti visi prekių pardavimo sutarčių aspektai. Juo visų pirma siekiama suderinti tik tikslines, svarbiausias privalomas vartotojų ES sutartines teises, kurios yra būtinos sudarant tarpvalstybinius sandorius ir kurias suinteresuotieji subjektai nustatė kaip kliudančias prekybai ir būtinas didinant vartotojų pasitikėjimą. Be to, kaip teisinę formą pasirinkus direktyvą, o ne reglamentą, bus gerokai mažiau kišamasi į nacionalinę teisę (žr. tolesnę dalį „Priemonės pasirinkimas“).

- **Priemonės pasirinkimas**

Pasirinkus direktyvą, valstybėms narėms paliekama teisė pritaikyti įgyvendinimą prie savo nacionalinės teisės reikalavimų kartu sukuriant paprastas ir šiuolaikiškas taisykles, kuriomis bus panaikintos sutarčių teisės kliūtys, o įmonėms bus sukurtos vienodos veiklos sąlygos, ir užtikrinant, kad visoje ES vartotojams būtų suteikta aukšto lygio vartotojų apsauga.

Reglamentui reikėtų gerokai detalesnės ir išsamesnės sistemos nei direktyvai, kad jis galėtų tiesiogiai veikti. Dėl šios priežasties nacionalinis reglamentavimas būtų gerokai labiau suvaržytas.

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultavimosi procesas

Prieš pateikiant pradinį pasiūlymą buvo surengtos plataus masto konsultacijos, grindžiamos viešųjų ir tikslinių konsultacijų deriniu. Komisijos tikslas buvo surengti plačią ir subalansuotą apklausą, suteikiant galimybę visoms susijusioms šalims (įmonėms, vartotojams, nacionalinėms institucijoms, teisininkams ir mokslininkams) pareikšti savo nuomonę³⁶. Šių konsultacijų išvadas galima rasti COM(2015) 635 *final*.

Priėmus pradinį pasiūlymą, Komisija toliau konsultavosi su suinteresuotaisiais subjektais vykdydama tinkamumo patikrą, kuri taip pat apėmė Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvą ir kurios metu buvo atsižvelgiama į išreikštas nuomones dėl pasiūlymo dėl internetinės ir kitos nuotolinės prekybos prekėmis. Suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas, be kita ko, buvo užtikrintas viešomis internetinėmis konsultacijomis, kurios vyko 2016 m. gegužės–rugsėjo mėn., keliomis tikslinėmis konsultacijomis, kurias 2016 m. balandžio mėn. – 2017 m. sausio mėn. surengė išorės rangovai rengdami pagrindžiamuosius tyrimus, ir diskusijomis specialiaje suinteresuotųjų subjektų ekspertų forume, kuriame dalyvauja pagrindinių Europos ir nacionalinių vartotojų ir verslo organizacijų atstovai. Šių konsultacijų išvadas galima rasti SWD(2017) 209 *final* ir susijusiame pagrindžiamajame minimalaus

36

Daugiau informacijos apie konsultacijas pateikiama adresu http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

suderinimo pagal Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvą ir ES taisyklių, taikomų skirtingiems pardavimo kanalams, galimo visiško suderinimo ir suvienodinimo sąnaudų ir naudos tyrime³⁷.

Suinteresuotieji subjektai ne kartą pabrėžė, kad reikia išlaikyti nuoseklias vartojimo sutarčių teisės taisykles, kurios taikomos nuotolinei ir įprastinei prekybai. Per viešas konsultacijas, kurios vyko prieš priimant pasiūlymus dėl skaitmeninių sutarčių, dalyvaujančios valstybės narės, verslo asociacijos ir vartotojų organizacijos išpėjo apie neigiamas pasekmes, kurias gali sukelti skirtingos nuotolinei ir įprastinei prekybai prekėmis taikomos taisyklės. Minėtame tyrime³⁸, kuriuo grindžiama tinkamumo patikra, taip pat patvirtinta, kad ir nacionalinės institucijos, ir įmonės, ir vartotojų organizacijos tvirtai pritaria tam, kad būtų išlaikytas vienas taisyklių rinkinys, kuris būtų taikomas nuotolinei ir įprastinei prekybai vartojimo prekėmis. Jie mano, kad dėl to padidėtų skaidrumas, sumažėtų sudėtingumas ir sistema taptų lengviau suprantama tiek vartotojams, tiek prekiautojams. Taip pat būtų lengviau pirkti ir parduoti tarpvalstybiniu mastu, būtų skatinama konkurencija, sumažėtų prekiautojų patiriamos atitikties užtikrinimo išlaidos ir sumažėtų kainos vartotojams.

• **Poveikio vertinimas**

Dėl pradinio pasiūlymo buvo atliktas poveikio vertinimas ir kartu su pradiniu pasiūlymu buvo paskelbta poveikio vertinimo ataskaita bei santrauka³⁹.

Komisijos tarnybų darbiniame dokumente, pridėtame prie iš dalies pakeisto pasiūlymo, Komisija papildė šį poveikio vertinimą tinkamumo patikros išvadų ir surinktų duomenų analize ir atsižvelgė į Europos Parlamento tyrimų tarnybos parengtą poveikio vertinimą⁴⁰. Be to, Komisija taip pat įvertino naujausius duomenis, paskelbtus 2017 m. redakcijos vartotojų sąlygų rezultatų suvestinėje, kuri yra pagrįsta specialiomis reprezentatyviomis vartotojų ir mažmenininkų visose ES šalyse apklausomis⁴¹. Komisijos tarnybų darbiniame dokumente pateikiama išsami visiškai suderintų prekių pardavimo sutarčių taisyklių poveikio įmonėms, vartotojams ir galiausiai valstybėms narėms bei ES skaitmeninei ir vidaus rinkai apžvalga.

Iš Komisijos analizės matyti, kad dėl skirtingų nacionalinių taisyklių, kuriomis įgyvendinama Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyva, kylančios problemos yra susijusios tiek su nuotoline, tiek su įprastine prekyba. Atlikus tinkamumo patikrą, dėl kurios Reglamentavimo patikros valdyba 2017 m. gegužės 2 d.⁴² pateikė teigiamą nuomonę, patvirtinti pasiūlyme dėl nuotolinės prekybos prekėmis pateikti Komisijos politiniai sprendimai ir pabrėžta, kad nuotolinės ir įprastinės prekybos teisiniai režimai apskritai turėtų teigiamą poveikį vartotojams ir įmonėms bendrojoje rinkoje⁴³.

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332.

38 Minimalaus suderinimo pagal Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvą 1999/44/EB ir ES taisyklių, taikomų skirtingiems pardavimo kanalams, galimo visiško suderinimo ir suvienodinimo sąnaudų ir naudos tyrimas, p. 44.

39 Poveikio vertinimo ataskaita ir santrauka skelbiamos adresu http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm.

40 SWD(2017) 354 *final*, Visiškai suderintų prekių pardavimo sutarčių taisyklių poveikis.

41 Vartotojų sąlygų rezultatų suvestinė, 2017 m. redakcija.

42 2016/JUST/023, skelbiama adresu https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

43 Minimalaus suderinimo pagal Vartojimo prekių pardavimo ir garantijų direktyvą ir galimo visiško pasirinktų vartotojų apsaugos sričių suderinimo sąnaudų ir naudos tyrimo santrauka.

- **Pagrindinės teisės**

Pakeistas pasiūlymas turės teigiamą įtaką įvairioms pagal ES pagrindinių teisių chartiją saugomoms teisėms, visų pirma pagal 38 straipsnį dėl vartotojų apsaugos ir 16 straipsnį dėl laisvės užsiimti verslu.

Visiškai suderintomis nuotolinės ir įprastinės prekybos prekėmis taisyklėmis bus visoje ES užtikrinta aukšto lygio visiškai suderinta vartotojų apsauga pagal ES pagrindinių teisių chartijos 38 straipsnį, suteikiant vartotojams aiškias ir konkrečias teises, kuriomis jie galės naudotis pirkdami prekes šalyje arba iš kitų valstybių narių. Nors šios taisyklės pakeis dabartines nacionalines prekes taikomas taisykles ir galėtų vienu ar keliais aspektais sumažinti apsaugos, kuri vartotojams suteikiama keliose valstybėse narėse, lygį, šį trūkumą nusveria didesnė vartotojų apsauga, palyginti su galiojančiais nacionaliniais įstatymais, kuriais reglamentuojami kiti aspektai.

Visiškai suderintos nuotolinės ir įprastinės prekybos prekėmis taisyklės taip pat padės siekti 16 straipsnio tikslo, nes įmonės bus lengviau pardavinėti prekes ES. Taigi padidės jų galimybės plėsti savo veiklą.

Galiausiai esant aiškioms teisėms pagal sutarčių teisę bus lengviau siekti 47 straipsnio tikslo (teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę), nes teismuose bus daugiau galimybių įgyvendinti teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę. Naujosiomis taisyklėmis turėtų būti patikslintos ginčų atveju galimos teisių gynimo priemonės.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Iš dalies pakeistas pasiūlymas neturės poveikio biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Konkrečių pakeisto pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Iš dalies pakeistame pasiūlyme praplečiama pradinio pasiūlymo taikymo sritis, kuri buvo susijusi tik su internetine ir kita nuotoline įprastine prekyba. Pradinio pasiūlymo pakeitimus sudaro techniniai pakeitimai, kurie yra reikalingi siekiant praplėsti pasiūlymo taikymo sritį ir panaikinti Direktyvą 1999/44/EB, t. y. išbraukiamos nuorodos į „internetinę ir kitą nuotolinę prekybą“, įterpiama nuostata dėl Direktyvos 1999/44/EB panaikinimo, įskaitant laikiną paaiškinimą dėl sutarčių, kurioms bus taikomos pakeisto pasiūlymo įgyvendinimo priemonės, ir įterpiamos tam tikros Direktyvos 1999/44/EB nuostatos, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti šios direktyvos išsamumą panaikinus Direktyvą 1999/44/EB, pvz., sąvokos „gamintojas“ apibrėžtis. Galiausiai taip pat nustatyti įvairūs techniniai pakeitimai, kuriais siekiama padidinti teisinio teksto nuoseklumą ir aiškumą.

Pakeitimai yra susiję su 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 34, 37, 38 ir 42 konstatuojamosiomis dalimis. Ankstesnė 4 konstatuojamoji dalis buvo išbraukta, o ankstesnių 5, 6 ir 7 konstatuojamųjų dalių numeracija atitinkamai pakeista į 4, 5 ir 6 konstatuojamąsias dalis, taip pat įterpta nauja 7 konstatuojamoji dalis. Teisinio teksto pakeitimai yra susiję su 1, 2, 15 ir 19 straipsniais, taip pat buvo pridėti nauji 20 ir 21 straipsniai. Ankstesnių 20, 21 ir 22 straipsnių numeracija atitinkamai buvo pakeista į 22, 23 ir 24 straipsnius.

Pakeistas pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl tam tikrų ~~internetinio ir kitokio nuotolinio~~ prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁴⁴,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) kad Sąjunga toliau būtų konkurencinga pasaulinėse rinkose, jai reikia pagerinti vidaus rinkos veikimą ir sėkmingai išspręsti daugybę uždavinių, kurių šiuo metu kyla kuriant vis labiau technologijomis paremtą ekonomiką. Bendrosios skaitmeninės rinkos strategijoje⁴⁵ nustatyta išsami sistema, kurioje sukuriama palankesnės sąlygos įtraukti skaitmeninį aspektą į ~~bendrosios~~ vidaus rinkos kūrimo procesą. Pirmojo strategijos uždavinio tikslas – pašalinti visas pagrindines kliūtis plėtoti tarpvalstybinę e. prekybą, kuri sudaro didžiausią tarpvalstybinės įmonių prekybos vartojimo prekėmis dalį, ir taip panaikinti su ES vidaus prekyba susijusį susiskaidymą;
- (2) norint sukurti gerai veikiančią tikrą bendrąją skaitmeninę vidaus rinką, būtina suderinti tam tikrus prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektus, visų pirma siekiant aukšto lygio vartotojų apsaugos;
- (3) e. prekyba – ~~pagrindinis~~ vienas iš pagrindinių bendrosios skaitmeninės vidaus rinkos augimo veiksnys veiksnių. Tačiau jos augimo potencialas nėra visiškai išnaudojamas. Siekdama stiprinti savo konkurencingumą ir skatinti augimą, Sąjunga turi skubiai imtis veiksmų ir skatinti ekonominės veiklos vykdytojus išnaudoti visą ~~bendrosios skaitmeninės~~ vidaus rinkos potencialą. Visas ~~bendrosios skaitmeninės~~ vidaus rinkos potencialas bus išnaudojamas tik tuomet, kai visi rinkos dalyviai galės sklandžiai prekiauti prekėmis internetu tarpvalstybinio lygmeniu, ir įstengs būti patikimomis įskaitant e. prekybos ~~sandorių šalimis~~ sandorius. Sutarčių teisės taisyklės, kurių laikydami rinkos dalyviai sudaro sandorius, yra vienas pagrindinių veiksnių, darančių įtaką sprendimams dėl tarpvalstybinės prekybos prekėmis ~~internetu~~. Šios

44 OL C 264, 2016 7 20, p. 57.

45 COM(2015) 192 final.

taisyklės taip pat daro įtaką vartotojų ryžtui pasirinkti šios rūšies pirkimo būdą ir juo pasitikėti;

- (4) ~~nors prekyba prekėmis internetu sudaro didelę Sąjungos nuotolinės prekybos dalį, ši direktyva, siekiant išvengti nepagrįstų rinkos iškraipymų ir sukurti vienodas veiklos sąlygas visoms nuotoline prekyba užsiimančioms įmonėms, turėtų būti taikoma visiems nuotolinės prekybos kanalams, įskaitant užsakymus telefonu ir paštu;~~
- (54) ~~prekių pardavimui internetu ir kitu nuotolinės prekybos būdu taikomos Sąjungos taisyklės vis dar nėra vienodos, nepaisant to, kad taisyklės dėl reikalavimų iki sutarties sudarymo pateikiamai informacijai, teisė atsisakyti nuotoliniu būdu sudarytų sutarčių ir pristatymo sąlygos jau yra visiškai suderintos. Kiti svarbūs sutarčių elementai, pavyzdžiui, atitikties kriterijai, teisių gynimo priemonės ir jų įgyvendinimo būdai tais atvejais, kai prekės neatitinka sutarties reikalavimų, dabar yra minimaliai suderinti Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB⁴⁶. Valstybėms narėms leidžiama sugriežtinti Sąjungos standartus ir nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama didesnė vartotojų apsauga. Pasinaudodamos šia galimybe, valstybės narės sugriežtino skirtingus standartus ir tai darė nevienodai. Todėl esminiai nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama teisės aktai, kuriais reglamentuojama Sąjungos vartojimo sutarčių teisė perkeliama Direktyva 1999/44/EB, aspektai, pavyzdžiui, susiję su teisių gynimo priemonių nebuvimu arba šių priemonių hierarchijos nustatymu, įstatyme nustatytu privalomu garantijos terminu, terminu, po kurio prievolė įrodyti perkeliama kitai šaliai, arba pardavėjo informavimo apie trūkumą tvarka, dabar labai skiriasi;~~
- (65) dabartiniai skirtumai gali daryti neigiamą poveikį įmonėms ir vartotojams. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 593/2008⁴⁷ įmonės, kurių veikla yra nukreipta į kitų valstybių narių vartotojus, turi atsižvelgti į privalomas vartojimo sutarčių teisės taisykles, galiojančias vartotojo įprastinėje gyvenamojoje vietoje. Šios taisyklės valstybėse narėse yra skirtingos, todėl įmonės gali patirti papildomų sąnaudų. Dėl šios priežasties dauguma įmonių gali būti labiau linkusios tęsti vidaus prekybą arba eksportuoti prekes į vieną ar dvi valstybes nares. Dėl tokio sprendimo kuo labiau sumažinti su tarpvalstybine e-prekyba susijusias išlaidas ir riziką prarandamos galimybės vykdyti komercinę plėtrą ir užtikrinti masto ekonomiją. Nuo to ypač nukenčia mažosios ir vidutinės įmonės;
- (76) taikant Reglamentą (EB) Nr. 593/2008 užtikrinama aukšto lygio ~~internetu ir kitu nuotolinės prekybos būdu~~ užsienyje prekes įsigyjančių vartotojų apsauga, tačiau rinkos susiskaidymas taip pat daro neigiamą poveikį vartotojų pasitikėjimo ~~e-prekyba tarpvalstybiniais sandoriais~~ lygiams. Šis nepasitikėjimas didėja dėl keleto veiksnių, tačiau vartotojams didžiausią nerimą kelia neužtikrintumas dėl pagrindinių sutartyse nustatytų teisių. Šis neužtikrintumas yra nepaisant to, ar vartotojams taikomos privalomos jų valstybės narės vartojimo sutarčių teisės nuostatos tais atvejais, kai pardavėjo tarpvalstybinė veikla yra nukreipta į vartotojus, ir ar vartotojai sudaro tarpvalstybines sutartis su pardavėju, kuris nesiekia vykdyti komercinės veiklos vartotojo valstybėje narėje;
- (7) nors internetu parduodamos prekės sudaro didžiąją dalį tarpvalstybinės prekybos Sąjungoje, nacionalinės sutarčių teisės skirtumai daro lygiai tokį pat poveikį

46 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).

47 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

mažmenininkams, kurie naudojami nuotolinės prekybos kanalais, ir įprastinę prekybą vykdančioms mažmenininkams ir trukdo jiems plėstis į užsienį. Ši direktyva turėtų būti taikoma visiems prekybos kanalams siekiant sukurti vienodas veiklos sąlygas visoms vartojimo prekes parduodančioms įmonėms. Nustatant visiems pardavimo kanalams taikomas vienodas taisyklės, šia direktyva turėtų būti siekiama išvengti bet kokių skirtumų, dėl kurių atsirastų neproporcinga našta didėjančiam prekiautojų visais kanalais skaičiui Sąjungoje. Poreikis išlaikyti nuoseklias pardavimo ir garantijų taisyklės, taikomas visiems pardavimo kanalams, buvo patvirtintas atlikus ES vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikrą, kuri taip pat apėmė Direktyvą 1999/44/EB⁴⁸;

- (8) kad šios dėl nevienodų nacionalinių taisyklių kylančios problemos būtų išspręstos, įmonės ir vartotojai turėtų turėti galimybę remtis visiškai suderintų, subalansuotų prekių pardavimo ~~internetu ir kitu nuotolinės prekybos būdu~~ taisyklių rinkiniu. Vienodos taisyklės yra būtinos atsižvelgiant į keletą esminių vartojimo sutarčių teisės elementų, dėl kurių visoje Sąjungoje atsirado skirtumų ir kliūčių prekybai, nes buvo taikomas dabartinis minimalaus suderinimo požiūris. Todėl šia direktyva reikėtų panaikinti minimalaus suderinimo Direktyvą 1999/44/EB ir nustatyti visiškai suderintas taisyklės dėl prekių pirkimo–pardavimo sutarčių;
- (9) visiškai suderintos vartojimo sutarčių teisės taisyklės sudarys lengvesnes sąlygas prekiautojams siūlyti savo produktus kitose valstybėse narėse. Įmonių sąnaudos sumažės, nes joms nebereikės atsižvelgti į įvairias vartotojams privalomas taisyklės. Dėl stabilios sutarčių teisės sistemos įmonės, prekiaudamos ~~nuotoliniu būdu~~ su kitomis valstybėmis narėmis, naudosis didesniu teisiniu tikrumu;
- (10) tikėtina, kad dėl padidėjusios mažmenininkų konkurencijos vartotojams bus sudaryta galimybė rinktis iš platesnio prekių už konkurencingą kainą asortimento. Dėl subalansuotų, visiškai suderintų taisyklių bus užtikrinta aukštesnio lygio vartotojų apsauga ir didesnė gerovė. Tokiomis aplinkybėmis vartotojai labiau pasitikės tarpvalstybine ~~nuotoline, ypač internetine~~, prekyba. Suprasdami, kad turi vienodas teises visoje Sąjungoje, vartotojai su didesniu pasitikėjimu pirs prekes iš ~~nuotolinę~~ tarpvalstybinę prekybą vykdančių įmonių;
- (11) šioje direktyvoje nustatytos taisyklės taikomos prekių pardavimui ~~internetu ir kitu nuotolinės prekybos būdu~~ tik tiek, kiek jos yra susijusios su pagrindiniais sutarčių elementais, kuriuos reikia aptarti siekiant pašalinti ~~bendrojoje skaitmeninėje~~ vidaus rinkoje kylančias su sutarčių teise susijusias kliūtis. Šiuo tikslu taisyklės, kuriomis reglamentuojami atitikties reikalavimai, vartotojams prieinamos teisių gynimo priemonės, kai prekės neatitinka sutarties reikalavimų, ir šių priemonių įgyvendinimo būdai, turėtų būti visiškai suderintos, o Direktyvoje 1999/44/EB nustatytas vartotojų apsaugos lygis turėtų būti padidintas;

48 Komijos tarnybų darbinis dokumentas [SWD(2017) 208 final] 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) tinkamumo patikros ataskaita; 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais; 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas; 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų; 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus; 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos.

- (12) kai sutartyje yra su prekių pardavimu ir paslaugų teikimu susijusių nuostatų, ši direktyva turėtų būti taikoma tik su prekių pardavimu susijusiai sutarties daliai, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvoje direktyvoje 2011/83/ES⁴⁹;
- (13) ši direktyva neturėtų būti taikoma tokioms prekėms kaip DVD ir CD, kuriuose skaitmeninis turinys yra įrašytas tokiu būdu, kad prekės atlieka tik skaitmeninio turinio pristatymo funkciją. Tačiau ši direktyva turėtų būti taikoma prekėse, pavyzdžiui, buitiniuose prietaisuose arba žaisluose, naudojamam skaitmeniniam turiniui, kuris yra integruotas tokiu būdu, kad jo funkcijos yra tiesiogiai susijusios su pagrindinėmis prekės funkcijomis, ir šis turinys yra naudojamas kaip neatskiriama prekės dalis;
- (14) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių sutarčių teisei tose srityse, kurios šia direktyva neregamentuojamos. Be to, tam tikrose šia direktyva reglamentuojamose srityse Valstybėms valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama nustatyti taisykles, išsamesnes šioje direktyvoje aptartų aspektų sąlygas susijusias su aspektais, kurie tiek, kiek jos nėra visiškai suderintos šia direktyva neaptarti šioje direktyvoje: kiek tai yra susiję su vartotojų teisių įgyvendinimui taikomais ieškinio senaties terminais, ir komercinėmis garantijomis. Galiausiai atsižvelgiant į pardavėjo teisę į žalos atlyginimą, pažymėtina, kad valstybės narės turėtų turėti laisvę nustatyti išsamesnes tokios teisės įgyvendinimo sąlygas;
- (15) ~~kai kalbama apie vienodas sąvokas, šios Šios direktyvos taisyklės turėtų būti taikomos ir aiškinamos nuosekliai laikantis papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/44/EB ir Direktyvos 2011/83/ES taisykles. Kadangi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/83/ES iš esmės išdėstytos nuostatos dėl informacijos pateikimo iki sutarties sudarymo reikalavimų, teisės atsisakyti nuotoliniu būdu ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių ir prekių pristatymo ir rizikos perdavimo taisyklių, šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl prekių atitikties, teisių gynimo priemonės, jei nustatoma neatitiktis, ir tokių teisių gynimo priemonių įgyvendinimo būdai ir atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje pateiktą šių direktyvų išaiškinimą;~~
- (16) siekiant teisinio aiškumo, šioje direktyvoje turėtų būti pateikta pirkimo–pardavimo sutarties apibrėžtis. Šioje apibrėžtyje turėtų būti nustatyta, kad ši direktyva taip pat taikoma sutartims, pagal kurias prekės dar turės būti pagamintos, įskaitant jų gamybą pagal vartotojo nurodytas specifikacijas;
- (17) siekiant aiškumo ir tikrumo pardavėjų ir vartotojų atžvilgiu, šioje direktyvoje reikėtų apibrėžti sutarties sąvoką. Nustatant šią tą apibrėžtį laikomasi reikėtų laikytis bendrų visose valstybėse narėse galiojančių tradicijų, t. y. reikalaujama, kad būtų sudaromas susitarimas, iš kurio atsirastų pareigos arba kitos teisinės pasekmės, būtinos sutarties sudarymo faktui patvirtinti;
- (18) siekiant suderinti reikalavimą užtikrinti teisinį tikrumą ir tinkamą teisinių taisyklių lankstumą, bet kokia nuoroda į tai, ko iš asmens galima tikėtis arba ko asmuo gali tikėtis pagal šią direktyvą, turėtų būti suprantama kaip nuoroda į tai, ko būtų galima pagrįstai tikėtis. Protingumo standartas turėtų būti vertinamas objektyviai, atsižvelgiant į sutarties pobūdį ir tikslą, konkrečias aplinkybes, papročius ir atitinkamų šalių praktiką. Visų pirma protingas taisymo darbų užbaigimo arba pakeitimo terminas turėtų būti vertinamas objektyviai, atsižvelgiant į prekių ir neatitikties pobūdį;

- (19) siekiant užtikrinti aiškesnius vartotojo lūkesčius dėl prekių ir aiškesnę pardavėjo atsakomybę pristačius lūkesčių neatitinkančias prekes, labai svarbu visiškai suderinti atitikties sutarčiai nustatymo taisykles. Taikant subjektyvių ir objektyvių kriterijų derinį turėtų būti užtikrinami abiejų pirkimo–pardavimo sutarties šalių teisėti interesai. Atitiktis sutarčiai turėtų būti vertinama atsižvelgiant ne tik į faktiškai sutartyje nustatytus reikalavimus, įskaitant iki sutarties sudarymo pateikiamą informaciją, kuri yra neatskiriama sutarties dalis, bet ir tam tikrus objektyvius reikalavimus, t. y. įprastus prekėms taikomus standartus, visų pirma tinkamumą tikslui, įpakavimą, instaliavimo instrukcijas, įprastas savybes ir veikimo ypatybes;
- (20) daugumą vartojimo prekių prieš vartotojui pradedant jas naudoti pagal paskirtį reikia instaliuoti. Todėl bet kokia neatitiktis, atsirandanti dėl netinkamo prekių instaliavimo, turėtų būti laikoma neatitiktimi sutarčiai, kai prekes instaliavo pardavėjas arba jo prižiūrimas asmuo, taip pat kai prekes instaliavo vartotojas, tačiau dėl neteisingų instaliavimo instrukcijų jos instaliuotos netinkamai;
- (21) atitikties reikalavimai turėtų būti taikomi gamybos ir teisiniais trūkumams. Trečiosios šalies teisės ir kiti teisiniai trūkumai gali tapti rimta kliūtimi vartotojui naudotis prekėmis pagal sutartį, kai teisių turėtojas teisėtai priverčia vartotoją liautis pažeidinėjus tas teises. Todėl pardavėjas turėtų užtikrinti, kad trečioji šalis neturėtų jokių teisių į prekes, kai dėl šių teisių vartotojas netektų galimybės naudotis prekėmis pagal sutartį;
- (22) atsižvelgiant į atitikties sutarčiai kriterijus, reikėtų užtikrinti sutarčių sudarymo laisvę, tačiau siekiant užkirsti kelią atsakomybės už neatitiktį sutarčiai išvengimui ir užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį, bet kokios vartotojo interesus pažeidžiančios privalomų taisyklių, susijusių su atitikties kriterijais ir neteisingu instaliavimu, išimtys galioja turėtų galioti tik jeigu vartotojas sudarant sutartį buvo aiškiai apie jas informuotas ir aiškiai su jomis sutiko;
- (23) didesnio vartojimo prekių patvarumo užtikrinimas yra svarbus siekiant tvaresnių vartojimo įpročių ir ciklinės ekonomikos. Panašiai atitikties reikalavimų neatitinkančių produktų pašalinimas iš Sąjungos rinkos stiprinant rinkos priežiūrą ir suteikiant tinkamas paskatas ekonominės veiklos vykdytojams yra labai svarbus didinant pasitikėjimą ~~bendrajai rinka~~ vidaus rinkos veikimu. Siekiant minėtų tikslų, su konkrečiais produktais susiję Sąjungos teisės aktai yra tinkamiausia priemonė patvarumo ir kitiems su produktais susijusiems reikalavimams, taikomiems konkrečioms produktų rūšims ar grupėms, nustatyti šiuo tikslu panaudojant pritaikytuosius kriterijus. Todėl ši direktyva turėtų papildyti tikslus, kurių siekiama konkrečiais ~~šio tokį~~ Sąjungos sektoriaus produktą reglamentuojančiais teisės aktais. Jeigu kokiam nors ikisutartiniam pareiškime, kuris yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis, nurodoma konkrečiai su patvarumu susijusi informacija, vartotojas turėtų turėti galimybę remtis tokia informacija kaip atitikties kriterijumi;
- (24) siekiant didesnio vartotojų ir pardavėjų teisinio tikrumo, reikia aiškiai nurodyti laiką, kuriuo turėtų būti įvertinama prekių atitiktis sutartims. Siekiant užtikrinti dabartinės direktyvos ir Direktyvos 2011/83/ES nuoseklumą, derėtų nurodyti, kad rizikos perdavimo laikas sutampa su prekių atitikties įvertinimo momentu. Tačiau tais atvejais, kai prekes reikia instaliuoti, reikšmingas momentas turėtų būti tikslinamas;
- (25) suteikus galimybę valstybėms narėms ir toliau įpareigoti vartotojus teikti pranešimus, vartotojai gali paprasčiausiai prarasti galimybę pagrįstai ginti savo teises pavėlavus pranešti arba iš viso nepranešus apie neatitiktį, ypač jeigu tai yra tarpvalstybinis sandoris ir taikoma kitos valstybės narės teisė, o vartotojas apie šią pareigą pranešti,

kylančią iš kitos valstybės narės teisės, nežino. Todėl nereikėtų nustatyti vartotojų pareigos teikti pranešimus. Atitinkamai valstybėms narėms reikėtų uždrausti nustatyti arba toliau taikyti reikalavimą, kad vartotojas pardavėjui apie neatitiktį praneštų per tam tikrą terminą;

- (26) siekiant sudaryti įmonėms sąlygas vadovautis bendru taisyklių rinkiniu visoje Sąjungoje, būtina visiškai suderinti terminą, per kurį prievolė įrodyti neatitiktį sutarčiai vartotojo labui perkeliama kitai šaliai. Siekiant pasinaudoti neatitikties sutarčiai prielaidos teikiama nauda, per pirmuosius dvejus metus vartotojui pakaktų tik ~~nustatyti įrodyti~~, kad prekė neatitinka reikalavimų, ir jis ~~taip pat~~ neprivalo įrodyti, kad neatitiktis iš tikrųjų buvo atitikties nustatymui reikšmingu momentu. Siekiant didinti teisinį tikrumą, susijusį su teisių gynimo priemonėmis neatitikties sutarčiai atveju ir siekiant pašalinti vieną iš pagrindinių kliūčių, trukdančių kurti ~~bendrąją skaitmeninę vidaus~~ rinką, reikėtų nustatyti visiškai suderintą teisių gynimo priemonių įgyvendinimo tvarką. Visų pirma vartotojas turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar taisyti, ar pakeisti prekę, ir tai būtų pirmoji teisių gynimo priemonė, nes tokia galimybė turėtų padėti išlaikyti sutartinius santykius ir abipusį pasitikėjimą. Be to, vartotojams suteikus galimybę reikalauti atlikti taisymo darbus, turėtų būti skatinamas tvarus vartojimas ir būtų prisidedama prie didesnio produktų patvarumo;
- (27) galimybė vartotojui pasirinkti, ar taisyti, ar pakeisti prekę, turėtų būti suteikiama tik tais atvejais, kai jų pasirinkimas, palyginti su kita prieinama galimybe, būtų neproporcingas, neįmanomas arba neteisėtas. Pavyzdžiui, gali būti neproporcinga prašyti pakeisti prekes dėl nedidelio įbrėžimo, kai dėl tokio pakeitimo būtų patiriama daug išlaidų, o įbrėžimą būtų galima lengvai pašalinti;
- (28) kai pardavėjas neištaisė neatitikties taisydamas arba pakeisdamas prekes nesukeldamas didelių nepatogumų vartotojui ir per protingą terminą, vartotojui turėtų būti suteikta teisė sumokėti mažesnę kainą arba nutraukti sutartį. Visų pirma bet koks prekių taisymas arba pakeitimas ~~taip~~ turėtų būti sėkmingai atliktas per šį protingą terminą. Protingo termino trukmė turėtų būti objektyviai įvertinama atsižvelgiant į prekių ir neatitikties pobūdį. Jeigu pasibaigus protingam terminui pardavėjas nesugebėjo sėkmingai pašalinti neatitikties, vartotojas neturėtų būti įpareigojamas leisti pardavėjui toliau bandyti ištaisyti tą pačią neatitiktį;
- (29) atsižvelgiant į tai, kad teisė nutraukti sutartį dėl neatitikties yra svarbi teisių gynimo priemonė, taikoma tuomet, kai prekių pataisyti arba pakeisti neįmanoma arba to nepavyko padaryti, vartotojui taip pat turėtų būti suteikta teisė nutraukti sutartį tais atvejais, kai neatitiktis yra nedidelė. Tokia teisė būtų didelė paskata iš anksto ištaisyti visus atitikties trūkumus. Kad vartotojai galėtų veiksmingai įgyvendinti teisę nutraukti sutartį tais atvejais, kai vartotojas įsigyja įvairių prekių, o kai kurios prekės papildoma pagrindinį daiktą ir vartotojas nebūtų atskirai įsigijęs tokių prekių, o neatitiktis daro poveikį pagrindiniam daiktui, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį ir dėl papildomų prekių, net jeigu šios atitinka sutarties reikalavimus;
- (30) tais atvejais, kai vartotojas nutraukia sutartį dėl neatitikties, šioje direktyvoje turėtų būti aprašomos tik pagrindinės teisės nutraukti sutartį pasekmės ir įgyvendinimo būdai, visų pirma šalių pareiga grąžinti tai, ką gavo. Todėl pardavėjas ~~taip~~ turėtų būti įpareigojamas grąžinti vartotojo sumokėtą kainą, o vartotojas – grąžinti prekes;
- (31) siekiant užtikrinti veiksmingą vartotojų teisę nutraukti sutartį ir išvengti nepagrįsto vartotojų praturtėjimo, vartotojo pareiga sumokėti sumažėjusią prekių vertę turėtų galioti tik tais atvejais, kai vertė sumažėja daugiau, palyginti su įprastinio naudojimo sąlygomis. Bet kuriuo atveju vartotojas neturėtų būti įpareigojamas sumokėti daugiau

nei sutarta prekių kaina. Tais atvejais, kai prekių grąžinti neįmanoma dėl to, kad jos yra sunaikintos arba prarastos, vartotojas turėtų sumokėti sunaikintų prekių piniginę vertę. Vis dėlto vartotojas neturėtų būti įpareigojamas sumokėti piniginės vertės, kai prekės sunaikinamos ar prarandamos dėl prekių neatitikties sutarčiai;

- (32) siekiant užtikrinti didesnę pardavėjų teisinį tikrumą ir bendrą vartotojų pasitikėjimą tarpvalstybiniais pirkimo sandoriais, būtina suderinti laikotarpį, kuriuo pardavėjas laikomas atsakingu už kiekvieną neatitiktį tuo metu, kai vartotojas fiziškai įgyja prekes. Atsižvelgiant į tai, kad dauguma valstybių narių numatė dvejų metų Direktyvos 1999/44/EB įgyvendinimo laikotarpį ir praktiškai rinkos dalyviai pripažįsta, kad tai yra protingas terminas, šis terminas turėtų būti toliau taikomas;
- (33) siekiant užtikrinti didesnę vartotojų informuotumą ir lengvesnę Sąjungos vartotojų teisių, susijusių su sutarties neatitinkančiomis prekėmis, taisyklių vykdymą, šioje direktyvoje laikotarpis, per kurį prievolė įrodyti vartotojo naudai perkeliama kitai šaliai, turėtų būti suderintas su laikotarpiu, kuriuo pardavėjas laikomas atsakingu už neatitiktį;
- (34) siekiant užtikrinti skaidrumą, turėtų būti nustatyti tam tikri komercinių garantijų skaidrumo aspektai. Be to, siekiant didinti teisinį tikrumą ir išvengti vartotojų klaidinimo, šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta, kad tais atvejais, kai reklamose arba iki sutarties sudarymo pateikiamoje informacijoje nustatytos komercinės garantijos sąlygos vartotojui yra palankesnės nei garantijos pareiškime nustatytos sąlygos, pirmenybė turėtų būti teikiama palankesnėms sąlygoms. Galiausiai šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos taisyklės dėl garantijos pareiškimo turinio ir vartotojų supažindinimo su tokiu pareiškimu tvarkos. Valstybės narės turėtų turėti galimybę laisvai nustatyti taisykles, susijusias su kitais komercinių garantijų aspektais, kurie neapartai šioje direktyvoje, jeigu tomis taisyklėmis vartotojams nepanaikinama apsauga, kuri jiems suteikiama pagal visiškai suderintas šios direktyvos nuostatas dėl komercinių garantijų;
- (35) atsižvelgiant į tai, kad pardavėjas atsako vartotojui už kiekvieną prekių neatitiktį, atsirandančią dėl pardavėjo arba trečiosios šalies veikimo arba neveikimo, yra pagrįsta manyti, kad pardavėjas galėtų siekti pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis prieš atsakingą asmenį, dalyvavusį ankstesnėse sandorių grandinės dalyse. Tačiau ši direktyva neturėtų daryti poveikio pardavėjo ir kitų sandorių grandinėje dalyvaujančių šalių sutarties laisvės principui. Išsamią informaciją apie tos teisės įgyvendinimą, visų pirma prieš ką ir kaip tokios teisių gynimo priemonės turėtų būti naudojamos, turėtų nustatyti valstybės narės;
- (36) asmenims arba organizacijoms, pagal nacionalinę teisę laikomiems turinčiais teisėtą interesą apsaugoti vartotojų sutartines teises, turėtų būti suteikta teisė iškelti bylą teisme ar administracinėje institucijoje, kompetentingoje priimti sprendimą dėl skundų ar iškelti atitinkamą bylą;
- (37) jokios šios direktyvos nuostatos neturėtų pažeisti tarptautinės privatinės teisės taisyklių taikymo, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 ir reglamento (EBS) Nr. 1215/2012⁵⁰;
- (38) Direktyva 1999/44/EB turėtų būti iš dalies pakeista taip, kad iš jos taikymo srities būtų pašalintos nuotolinės pirkimo-pardavimo sutartys; panaikinta. Panaikinimo data turėtų būti suderinta su direktyvos perkėlimu į nacionalinę teisę data. Siekiant užtikrinti

50

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EBS) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (nauja redakcija) (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

vienodą įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad valstybės narės laikytųsi šios direktyvos, taikymą sutartims, sudarytoms nuo perkėlimo į nacionalinę teisę dienos, ši direktyva neturėtų būti taikoma iki jos perkėlimo į nacionalinę teisę sudarytoms sutartims;

- (39) reikėtų iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004⁵¹ jo priede pateikiant nuorodą į šią direktyvą, kad supaprastėtų tarpvalstybinis bendradarbiavimas užtikrinant šios direktyvos vykdymą;
- (40) reikėtų iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/22/EB⁵² – jos priede pateikti nuorodą į šią direktyvą, kad būtų užtikrinta šioje direktyvoje nustatytų vartotojų kolektyvinių interesų apsauga;
- (41) remdamosi 2011 m. rugsėjo 28 d. valstybių narių ir Komisijos bendru politiniu pareiškimu dėl aiškinamųjų dokumentų⁵³, valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais, pranešdamos apie savo perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, pateikti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos dalių ir atitinkamų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių dalių santykis. Dėl šios direktyvos teisėkūros institucija mano, kad tokių dokumentų pateikimas turi pagrindą;
- (42) ~~atsižvelgiant į tai, kad valstybės narės negali tinkamai pasiekti šios direktyvos tikslų, būtent prisidėti prie vidaus rinkos veikimo nuosekliai šalinant su sutarčių teise susijusias kliūtis internetinei ir kitų rūšių nuotolinei tarpvalstybinei prekybai prekėmis Sąjungoje, nes kiekviena valstybė narė negali viena panaikinti susidariusio teisinio susiskaidymo užtikrindama savo teisės aktų derėjimą su kitų valstybių narių teisės aktais. Šios direktyvos tikslus ir juos galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu pašalinant nustatytas su sutarčių teise susijusias kliūtis ir užtikrinant visišką suderinimą.~~ Todėl, siekiant šios direktyvos tikslų, Sąjunga gali imtis priemonių pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (43) direktyvoje paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, kurie visų pirma yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 16, 38 ir 47 straipsniuose,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

- 1. Šioje direktyvoje nustatomi tam tikri reikalavimai, susiję su pardavėjo ir vartotojo sudarytomis ~~nuotolinės prekybos~~ pirkimo–pardavimo sutartimis, visų pirma taisyklėmis dėl prekių atitikties sutarčiai, teisių gynimo priemonių panaudojimo neatitikties sutarčiai atveju ir šių teisių gynimo priemonių panaudojimo būdų.
- 2. Ši direktyva netaikoma ~~nuotoliniu būdu sudarytoms~~ paslaugų teikimo sutartims. Be to, kai pirkimo–pardavimo sutartyje numatoma parduoti prekes ir teikti paslaugas, ši direktyva taikoma tik su prekių pardavimu susijusiai sutarties daliai.

51 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL L 165, 2004-6-18 OL 364, 2004 12 9, p. 1).

52 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, 2009 5 1, p. 30).

53 OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

3. Ši direktyva netaikoma jokiai ~~patvariajai~~ fizinei laikmenai, kurioje pateikiamas skaitmeninis turinys, o ~~patvarioji~~ fizinė laikmena naudojama tik kaip skaitmeninio turinio teikimo vartotojui priemonė.
4. Valstybės narės gali numatyti, kad ši direktyva netaikoma sutartims dėl viešajame aukcione parduodamų naudotų prekių, kai vartotojai turi galimybę patys dalyvauti pardavime.
45. Kiek šis klausimas nereglamentuojamas šioje direktyvoje, ji neturi poveikio bendriesiems nacionaliniams sutarčių teisės aktams, pavyzdžiui, sutarčių sudarymo, galiojimo ar padarinių taisyklėms, įskaitant sutarties nutraukimo padarinius.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) pirkimo–pardavimo sutartis – sutartis, pagal kurią pardavėjas perduoda ar įsipareigoja perduoti vartotojui prekių (įskaitant prekes, kurios turi būti pagamintos) nuosavybės teises, o vartotojas už jas sumoka arba įsipareigoja už jas sumokėti;
- (b) vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikdamas pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekia tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija;
- (a) pardavėjas – bet kuris fizinis asmuo arba privačiai ar valstybės valdomas juridinis asmuo, kuris veikdamas pats ar pasitelkdamas bet kurį kitą asmenį, veikiantį jo vardu ar jo naudai, pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekia su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija susijusių tikslų;
- (b) gamintojas – prekių gamintojas, prekių importuotojas į Sąjungą ar bet koks asmuo, ant prekių nurodantis savo pavadinimą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą ir taip prilygstantis gamintojui;
- (c) prekės – kilnojamieji materialūs daiktai, išskyrus:
 - (a) prekes, parduodamas vykdant sprendimą arba kitais įstatymuose numatytais atvejais;
 - (b) vandenį, dujas ir elektrą, nebent parduodamas ribotas ar tiksliai nustatytas jų kiekis;
- ~~(d) nuotolinės prekybos sutartis – pirkimo–pardavimo sutartis, sudaryta naudojantis organizuota nuotolinės prekybos sistema, fiziškai vienu metu nedalyvaujant pardavėjui ir vartotojui, iki sutarties sudarymo ir jos sudarymo momentu naudojant tik (vieną ar kelias) nuotolinio ryšio priemones, įskaitant internetą;~~
- ~~(e) patvarioji laikmena – bet kuri priemonė, kuri suteikia vartotojui arba pardavėjui galimybę saugoti jam skirtą informaciją taip, kad su ta informacija būtų prieinama informacijos paskirti atitinkantį laikotarpį, ir kurioje laikomą informaciją galima atgaminti nepakitusia;~~
- (f) komercinė garantija – pardavėjo arba gamintojo (laiduotojo), be teisinio įsipareigojimo, susijusio su atitikties garantija, prisiimtas įsipareigojimas vartotojui grąžinti sumokėtą kainą arba pakeisti, taisyti prekes ar teikti jų priežiūros paslaugas, jeigu šios prekės neatitinka garantijos dokumente arba atitinkamoje

- reklamoje, skelbtoje sudarant sutartį arba iki jos sudarymo, išdėstytų sąlygų ar kitų reikalavimų, nesusijusių su atitiktimi;
- (g) sutartis – susitarimas, kuriuo siekiama sukurti prievolinius santykius arba kitus teisinius padarinius;
 - (h) taisymas – vartojimo prekių atitikties pardavimo sutarčiai užtikrinimas neatitikties atveju;
 - (i) nemokamai – netaikant mokesčio už prekių atitikčiai užtikrinti reikalingas išlaidas, visų pirma už pašto paslaugas, darbą ir medžiagas.

3 straipsnis

Suderinimo lygis

Valstybės narės nepalieka galioti arba nepriima nuostatų, kurios skiriasi nuo nustatytųjų šioje direktyvoje, įskaitant griežtesnes arba mažiau griežtas nuostatas kitokiam vartotojų apsaugos lygiui užtikrinti.

4 straipsnis

Atitiktis sutarčiai

1. Siekdamas laikytis sutarties, pardavėjas užtikrina, kad prekės, kai tinkama:
 - (a) atitiktų sutartyje nustatytą kiekį, kokybę ir aprašymą, tai taip pat reiškia, kad tais atvejais, kai pardavėjas parodo vartotojui pavyzdį ar modelį, prekės turi būti tokios pat kokybės ir atitikti šio pavyzdžio ar modelio aprašymą;
 - (b) būtų tinkamos bet kokiai konkrečiai paskirčiai, dėl kurios jos yra reikalingos vartotojui ir apie kurią jis sutarties sudarymo metu pranešė pardavėjui, o pardavėjas jai pritarė;
 - (c) turi savybes ir veikimo ypatybes, nurodytas ikisutartiniame pareiškime, kuris yra neatskiriama sutarties dalis.
2. Siekiant užtikrinti sutarties laikymąsi, prekės taip pat ~~turi atitikti~~ atitinka 5, 6 ir 7 straipsniuose nustatytus reikalavimus.
3. Bet koks vartotojo nenaudai nuo 5 ir 6 straipsnių reikalavimų nukrypstantis šių reikalavimų pasekmes pakeičiantis susitarimas galioja tik jeigu sutarties sudarymo momentu vartotojas žinojo apie specialią prekių būklę ir sudarydamas sutartį prekes aiškiai laikė atitinkančiomis sutarties sąlygas.

5 straipsnis

Prekių atitikties reikalavimai

Prekės, kai tinkama:

- (a) yra tinkamos paskirčiai, kuriai tokios pačios rūšies prekės paprastai naudojamos;
- (b) pateikiamos su tokiais priedais, instaliavimo ar kitomis instrukcijomis, kokias pirkėjas gali tikėtis gauti;
- (c) pasižymi kokybės ir veikimo savybėmis, kurios paprastai yra būdingos tokios pat rūšies prekėms ir kurių vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgdamas į tų

prekių pobūdį ir į bet kokius pardavėjo, jo atstovo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinės dalyse, pateiktus viešus pareiškimus, išskyrus atvejus, kai pardavėjas įrodo, kad:

- i) nežinojo ir pagrįstai negalėjo žinoti apie atitinkamą pareiškimą;
- ii) iki sutarties sudarymo momento pareiškimas buvo patikslintas arba
- iii) pareiškimas negalėjo daryti įtakos sprendimui pirkti prekes.

6 straipsnis

Netinkamas prekių instaliavimas

Kai prekės surenkamos netinkamai, bet kokia dėl neteisingo instaliavimo atsiradusi neatitiktis laikoma neatitiktimi sutarčiai dėl prekių, jeigu:

- (a) prekes instaliavo pardavėjas arba jo prižiūrimas asmuo arba
- (b) prekes, kurias numatyta instaliuoti vartotojui, instaliavo vartotojas, tačiau dėl neteisingų instaliavimo instrukcijų jos instaliuotos netinkamai.

7 straipsnis

Trečiosios šalies teisės

Laikotarpiu, kuris yra reikšmingas sutarties atitikčiai nustatyti, kaip nustatyta 8 straipsnyje, trečioji šalis ~~negali turėti~~ neturi jokių teisių į prekes, įskaitant su intelektine nuosavybe susijusias teises, kad prekes būtų galima naudoti pagal sutartį.

8 straipsnis

Reikšmingas atitikties sutarčiai nustatymo momentas

1. Pardavėjas atsako už bet kokią neatitiktį sutarčiai, esančią tuo metu, kai:
 - (a) vartotojas arba vartotojo nurodyta trečioji šalis, išskyrus vežėją, fiziškai įgijo prekes arba
 - (b) prekės perduodamos vartotojo pasirinktam vežėjui, kai to vežėjo pardavėjas nepasiūlė arba kai pardavėjas nepasiūlo jokių vežimo priemonių.
2. Tais atvejais, kai prekes surenka pardavėjas arba jo prižiūrimas asmuo, laikoma, kad instaliavimo darbai yra baigti tuo momentu, kai vartotojas fiziškai įgyja prekes. Jeigu prekes numatyta instaliuoti vartotojui, protingas terminas, per kurį vartotojas galėjo atlikti instaliavimo darbus, tačiau bet kuriuo atveju ne ilgesnis nei 30 dienų nuo 1 dalyje nurodyto laiko, pradedamas skaičiuoti nuo to momento, kai vartotojas fiziškai įgijo prekes.
3. Bet kokia neatitiktis sutarčiai, kuri paaiškėja per dvejus metus nuo 1 ir 2 dalyse nurodytų terminų pabaigos, laikoma buvusia 1 ir 2 dalyse nurodytu laikotarpiu, išskyrus atvejus, kai tai yra nesuderinama su prekių arba neatitikties pobūdžiu.

9 straipsnis

Teisių gynimo priemonės, kuriomis vartotojas gali pasinaudoti neatitikties sutarčiai atveju

1. Neatitikties sutarčiai atveju vartotojui suteikiama teisė, kad pardavėjas, pagal 11 straipsnį atlikdamas nemokamus taisymo darbus arba pakeisdamas prekes, užtikrintų prekių atitiktį sutarčiai.
2. Taisymo darbai turi būti atliekami arba prekės pakeičiamos per protingą terminą ir nesukeliant didelių nepatogumų vartotojui, atsižvelgiant į prekių pobūdį ir tikslą, kuriam vartotojui reikėjo prekių.
3. Vartotojas turi teisę, kad kaina būtų proporcingai sumažinta pagal 12 straipsnį, arba nutraukti sutartį pagal 13 straipsnį, kai:
 - (a) prekių taisymas arba pakeitimas yra neįmanomas arba neteisėtas;
 - (b) pardavėjas per protingą terminą nepataisė arba nepakeitė prekių;
 - (c) dėl prekių taisymo arba pakeitimo vartotojas patirtų didelių nepatogumų arba
 - (d) pardavėjas pareiškė arba iš aplinkybių aiškiai matyti, kad pardavėjas per protingą terminą neužtikrins prekių atitikties sutarčiai.
4. Vartotojas turi teisę sulaikyti bet kokios likusios kainos dalies mokėjimą tol, kol pardavėjas neužtikrina prekių atitikties sutarčiai.
5. Vartotojas neturi teisės pasinaudoti teisių gynimo priemone tiek, kiek jis pats prisidėjo prie neatitikties sutarčiai arba jos pasekmių atsiradimo.

10 straipsnis

Prekių pakeitimas

1. Kai pardavėjas ištaiso neatitiktį pakeisdamas prekes, pardavėjas savo sąskaita susigrąžina pakeistas prekes, išskyrus atvejus, kai šalys, vartotojui informavus pardavėją apie neatitiktį sutarčiai, susitarė kitaip.
2. Tais atvejais, kai vartotojas instaliavo prekes su jų pobūdžiu ir tikslu suderinamu būdu, prieš paaiškęjant neatitiktį sutarčiai, pareiga atsiimti pakeistas prekes apima sutarties neatitinkančių prekių pašalinimą ir pakeistų prekių instaliavimą arba instaliavimo išlaidų atlyginimą.
3. Vartotojas neprivalo sumokėti už bet kokių pakeistų prekių panaudojimą laikotarpiu iki jų pakeitimo.

11 straipsnis

Vartotojo teisė nuspręsti, ar taisyti, ar pakeisti prekes

Vartotojas gali nuspręsti, ar taisyti, ar pakeisti prekes, išskyrus atvejus, kai jo sprendimo nebūtų įmanoma įvykdyti, jis būtų neteisėtas arba, palyginti su kita galimybe, pardavėjas dėl to patirtų neproporcingas išlaidas, atsižvelgiant į visas aplinkybes, įskaitant:

- (a) vertę, kurią prekės turėtų, jeigu būtų laikomasi sutarties;
- (b) neatitikties sutarčiai mastą;
- (c) tai, ar būtų įmanoma pasinaudoti alternatyvia teisių gynimo priemone nesukeliant nepatogumų vartotojui.

12 straipsnis

Sumažinta kaina

Sumažinta kaina turi būti proporcinga vartotojo gautų prekių vertės sumažėjimui atsižvelgiant į prekių vertę, kurią jos turėtų, jei sutartis būtų įvykdyta tinkamai.

13 straipsnis

Vartotojo teisė nutraukti sutartį

1. Vartotojas pasinaudoja teise nutraukti sutartį, bet kokiomis priemonėmis pranešdamas apie tai pardavėjui.
2. Kai neatitiktis sutarčiai yra susijusi tik su tam tikromis pagal sutartį pristatytomis prekėmis ir sutartį galima nutraukti remiantis vienu iš 9 straipsnyje nurodytų pagrindų, vartotojas gali nutraukti sutartį tik dėl tų prekių ir bet kurių kitų prekių kurias vartotojas įgijo kaip sutarties neatitinkančias prekes papildančias prekes.
3. Vartotojui visiškai nutraukus sutartį arba pagal 2 dalį ją nutraukus dėl tam tikrų pristatytų prekių:
 - (a) pardavėjas nepagrįstai nedelsdamas kompensuoja vartotojui sumokėtą kainą, bet kuriuo atveju – ne vėliau kaip per 14 dienų nuo pranešimo gavimo dienos, ir atlygina su tokiu kompensavimu susijusias išlaidas;
 - (b) vartotojas nepagrįstai nedelsdamas pardavėjo sąskaita grąžina pardavėjui prekes, bet kuriuo atveju – ne vėliau kaip per 14 dienų nuo pranešimo apie sutarties nutraukimą išsiuntimo dienos;
 - (c) kai prekių negalima grąžinti dėl to, kad jos yra sunaikintos arba prarastos, vartotojas sumoka pardavėjui piniginę vertę, kurią sutarties neatitinkančios prekės būtų turėjusios tuo metu, kai turėjo būti grąžintos, jeigu vartotojas nebūtų jų praradęs ar sunaikinęs iki tos datos, išskyrus atvejus, kai prekės buvo sunaikintos arba prarastos dėl prekių neatitikties sutarčiai, ir
 - (d) vartotojas privalo sumokėti sumažėjusią prekių vertę tik tiek, kiek tas sumažėjimas viršija įprasto nusidėvėjimo vertę. Kompensacija už sumažėjusią vertę negali viršyti prekių kainos.

14 straipsnis

Terminai

Vartotojas turi teisę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis prekių neatitikties sutarčiai atveju, jeigu neatitiktis paaiškėja per dvejus metus nuo reikšmingo atitikties nustatymo momento. Jeigu pagal nacionalinės teisės aktus 9 straipsnyje nustatytoms teisėms taikomas ieškinio senaties terminas, tas terminas negali būti trumpesnis nei dveji metai nuo reikšmingo atitikties sutarčiai nustatymo momento.

15 straipsnis

Komercinės garantijos

1. Visos komercinės garantijos yra privalomos garantui, atsižvelgiant į sąlygas, kurios nustatytos:
 - (a) pardavėjo iki sutarties sudarymo pateiktoje informacijoje, įskaitant bet kokią ikisutartinį pareiškimą, kuris yra neatskiriama sutarties dalis;

- (b) reklamoje, su kuria galima susipažinti sutarties sudarymo momentu arba ją sudarant, ir
- (c) garantijos pareiškinge.

Jeigu garantijos pareiškinge nustatytos mažiau palankios sąlygos vartotojui nei iki sutarties sudarymo pardavėjo pateiktoje informacijoje arba reklamoje, komercinė garantija galioja iki sutarties sudarymo pateiktoje informacijoje arba reklamoje nurodytomis sąlygomis, susijusiomis su komercine garantija.

- 2. Garantijos pareiškingas pateikiamas patvariojoje laikmenoje ir surašomas aiškia, suprantama kalba. Jame, be kita ko, nurodoma:
 - (a) aiškus pareiškingas dėl šioje direktyvoje vartotojui suteiktų teisių ir aiškus pareiškingas, kad toms teisėms komercinė garantija nedaro jokio poveikio, ir
 - (b) komercinės garantijos sąlygos, kurios yra griežtesnės nei teisės aktuose nustatytos vartotojo teisės, informacija apie bet kokių mokesčių, kuriuos vartotojas gali turėti sumokėti siekdamas pasinaudoti komercine garantija, galiojimo trukmę, perdavimą, teritorinę taikymo sritį ir buvimą, garanto pavadinimas, adresas ir, jeigu garantas yra kitas subjektas, asmuo, kuriam turi būti pateikiamas reikalavimas, taip pat tokio reikalavimo pateikimo procedūra.
- 3. Šiame straipsnyje patvarioji laikmena – bet kuri priemonė, kuri suteikia šalims galimybę joms asmeniškai skirtą informaciją saugoti tiek laiko, kiek reikia pagal informacijos paskirtį, taip, kad ja būtų galima pasinaudoti ateityje ir kad būtų galima saugomą informaciją atkurti jos nepakeičiant.
- ~~3.4.~~ 2 dalies nesilaikymas nedaro poveikio garanto suteiktos komercinės garantijos privalomam pobūdžiui.
- ~~4.5.~~ Valstybės narės gali nustatyti su kitais papildomas komercinių garantijų aspektais susijusias taisykles, kurios neregamentuojamos pagal šį straipsnį jeigu jomis nesusilpninama šiame straipsnyje nustatyta apsauga.

16 straipsnis

Teisė į teisinę gynybą

Jeigu pardavėjas yra atsakingas vartotojui už neatitiktį sutarčiai, atsiradusią dėl asmens veiksmo ar neveikimo ankstesnėse sandorių grandinės dalyse, pardavėjas turi teisę panaudoti teisių gynimo priemones prieš asmenį ar asmenis, kuriems šioje sandorių grandinėje tenka atsakomybė. Atsakingas asmuo, prieš kurį pardavėjas gali naudoti teisių gynimo priemones, taip pat atitinkami veiksmai ir įgyvendinimo sąlygos nustatomi nacionalinėje teisėje.

17 straipsnis

Vykdymo užtikrinimas

- 1. Valstybės narės užtikrina tinkamas ir veiksmingas priemones šios direktyvos reikalavimams įvykdyti.
- 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės turi apimti nuostatas, pagal kurias viena ar kelios toliau nurodytos organizacijos, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, pagal nacionalinę teisę galėtų imtis veiksmų teismuose ar kompetentingose administracinėse institucijose, siekdamos užtikrinti, kad būtų taikomos nacionalinės nuostatos, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę:

- a) viešosios organizacijos arba jų atstovai;
- b) vartotojų organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti vartotojus;
- c) profesinės organizacijos, turinčios teisėtą interesą imtis veiksmų.

18 straipsnis

Privalomasis pobūdis

Bet koks sutartimi įformintas susitarimas, kuriuo, pažeidžiant vartotojo teises ir prieš vartotojui pranešant pardavėjui apie prekių neatitiktį sutarčiai, draudžiama taikyti nacionalines direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės, nukrypstant nuo šių priemonių arba pakeičiamas jų poveikis, nėra privalomas vartotojui, nebent sutarties šalys pagal 4 straipsnio 3 dalį panaikina 5 ir 6 straipsnių reikalavimų taikymą, nukrypsta nuo jų arba pakeičia jų sukeliamas pasekmes.

19 straipsnis

Direktyvos 1999/44/EB, Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyvos 2009/22/EB pakeitimai

1. ~~Direktyvos 1999/44/EB 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:~~

a) ~~1 dalis pakeičiama taip:~~

~~„1. Šios direktyvos tikslas – suderinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus dėl vartojimo prekių pardavimo sutarčių, išskyrus nuotolinės prekybos sutartis, ir su tuo susijusių garantijų tam tikrų aspektų, siekiant užtikrinti vieningą minimalų vartotojų apsaugos vidaus rinkoje lygį.“~~

b) ~~2 dalis iš dalies keičiama taip:~~

i) ~~f punktas pakeičiamas taip:~~

~~„f) taisyklė – vartojimo prekių atitikties pardavimo sutarčiai užtikrinimas neatitikties atveju;“~~

ii) ~~pridedamas šis punktas:~~

~~„g) nuotolinės prekybos sutartis – pirkimo pardavimo sutartis, sudaryta pagal organizuotą nuotolinės prekybos sistemą, fiziškai vienu metu nedalyvaujant pardavėjui ir vartotojui, iki sutarties sudarymo ir jos sudarymo momentu naudojant tik (vieną ar kelias) nuotolinio ryšio priemones, įskaitant internetą.“~~

21. ~~Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 priede įterpiamas šis 11 punktas pakeičiamas taip:~~

~~„22. 201X/XX/XX Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) N/XXX dėl tam tikrų internetinio ir kitokio nuotolinio prekių pirkimo-pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB ir panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL...)“~~

32. ~~Direktyvos 2009/22/EB I priede įterpiamas šis 7 punktas pakeičiamas taip:~~

~~„167. 201X/XX/XX Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) N/XXX dėl tam tikrų internetinio ir kitokio nuotolinio prekių pirkimo-pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB ir panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL...)“~~

20 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Ši direktyva netaikoma sutartims, sudarytoms iki [data, kuri sueina praėjus dvejiems metams po šios direktyvos įsigaliojimo].
2. Valstybės narės užtikrina, kad įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, nuo [data, kuri sueina praėjus dvejiems metams po įsigaliojimo] būtų taikomi visoms po šios datos sudarytoms sutartims.

21 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/44/EB panaikinimas

1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų panaikinama [data, kuri sueina praėjus dvejiems metams po įsigaliojimo]. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal 1 priede pateiktą atitikties lentelę.

202 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip [data, kuri sueina praėjus dvejiems metams po įsigaliojimo].
2. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

243 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tačiau 19 straipsnis taikomas nuo [data, kuri sueina praėjus dvejiems metams po šios direktyvos įsigaliojimo].

224 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas